

DOMNUL ISUS – FIUL NEPRIHĂNIT AL LUI DUMNEZEU

Textul biblic:
Matei 3:13-4:17

Versetul cheie:
Matei 3:17

Ideea centrală a lecției: Domnul Isus Cristos este Fiul neprihănit al lui Dumnezeu, Cel care a ieșit biruitor în lupta cu diavolul și a împlinit tot planul lui Dumnezeu.

Scopul lecției: Să te motiveze să lupți împotriva ispitelor bazat pe puterea Cuvântului lui Dumnezeu.

1. Supune-te voii Tatălui ceresc (Matei 3:13-17)

Evangeliiștii trec sub tăcere primii 30 de ani din viața Mântuitorului (vezi Luca 3:23). Matei cap. 2 ne indică faptul că Iosif și-a adus familia înapoi în Israel din Egipt și s-a stabilit în Nazaret. Acest orașel era în regiunea Galileii, situată în jumătatea de nord a lui Israel.

Versetul 13 ne indică faptul că Domnul Isus a venit „din Galileia la Iordan“. Lucrarea lui Ioan Botezătorul s-a defășurat în sudul Israelului, lângă Marea Moartă. Pentru a veni în acel loc, Domnul Isus a traversat țara dintr-o parte a ei în cealaltă.

Lucrul acesta ne vorbește despre dorința Lui puternică de a împlini voia Tatălui, cu atât mai mult cu cât Ioan a înțeles că Domnul Isus, Cel fără de păcat, nu avea nevoie de acest botez: *Eu am trebuință să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?* (v. 14)

Răspunsul Domnului Isus la afirmația lui Ioan este destul de greu de descifrat: *Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit* (v. 15). Sunt trei posibile interpretări ale cuvintelor Fiului lui Dumnezeu.

Prima, prin botezul Lui, Domnul Isus a susținut lucrarea lui Ioan. Este foarte clar că Ioan a fost conștient de faptul că el este cel care se subordonează Domnului Isus dar lucrarea lui a fost întărită de botezul Domnului Isus.

A doua interpretare sugerează faptul că prin botezul Lui, Domnul Isus S-a identificat cu păcătoșii pe care a venit să-i mântuiască (vezi Isaia 53:12; 2 Corinteni 5:21). Cu toate că a fost fără păcat (vezi Evrei 2:17), prin botez Domnul Isus S-a identificat cu nevoia noastră.

A treia interpretare vede botezul ca un act al ascultării depline de voia Tatălui din ceruri. Momentul botezului marchează sfârșitul vieții Lui private și începutul misiunii publice, perioadă în care El a demonstrat completa ascultare față de Dumnezeu în vederea ducerii la îndeplinire a planului de mântuire al oamenilor.

2. Biruiește ispita apelând la Cuvânt (Matei 4:1-11)

Evangeliiile care au înregistrat detaliile nașterii Domnului Isus (Matei și Luca) sunt cele care, de asemenea, au înregistrat și ne-au transmis și nouă detaliile ispitirii Lui. Dacă detaliile nașterii Lui se focalizează pe natura divină a Domnului Isus, episodul ispitirii în pustie se focalizează pe natura Sa umană.

Atrage atenția asupra succesiunii de evenimente din viața Domnului Isus: botez-ispitire. Marile momente ale dedicării lui Dumnezeu în viața noastră sunt urmate de multe ori de mari momente ale ispitirii. Satan îi atacă mult mai puternic pe cei care se dedică lui Dumnezeu și decid să-L servească doar pe El în viața lor pe acest pământ. Dedicarea credincioșilor întotdeauna va avea un impact pozitiv asupra altor oameni iar lucrul acesta nu-i este plăcut diavolului și nici nu dorește ca el să aibe loc.

Versetul întâi (*Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul*) nu trebuie să ne conducă la concluzia falsă că Dumnezeu a fost responsabil pentru ispitirea Fiului Său. Scriptura ne atrage atenția și ne face foarte clar acest lucru și anume, faptul că Dumnezeu nu ispitește pe nimeni (vezi Iacov 1:3). Dumnezeu îngăduie ispita în viața copiilor Săi dar nu este Cel care îi ispitește pe oameni.

Verbul tradus prin „să fie ispitit“ are un dublu înțeles foarte important. El poate însemna „a fi ispitit“, prin aceasta accentul este pus pe lucrarea diavolului prin care el încearcă să-i determine pe cei ispițiți să păcătuiască. Același termen însă poate fi tradus și prin „punere la probă“ sau „testare“, în acest caz accentul mutându-se pe lucrarea lui Dumnezeu de întărire a credinciosului.

Explică termenul „diavolul“ din versetul întâi. Acest termen în limba greacă poate fi tradus prin „acuzatorul“ sau „adversarul“. Corespondentul ebraic este „Satan“ având același înțeles. Diavolul lucrează întotdeauna în paralel și în opoziție cu planul lui Dumnezeu, încercând compromiterea și coruperea copiilor lui Dumnezeu prin pângărirea a tot ceea ce este bun și frumos.

Diavolul este căpetenia îngerilor căzuți și are putere să influențeze și chiar să stăpânească viața oamenilor care ascultă de îndemnul lui. Actuala lume este sub domnia lui prin puterea păcatului, acolo unde păcatul stăpânește și se multiplică.

Cu toate că diavolul ne ispitește să păcătuim, el nu are putere să ne oblige să păcătuim. Biblia ne atrage atenția asupra responsabilității finale a omului în luarea deciziilor. Cu toate că are multă influență în lumea aceasta, Satan este limitat în putere. Oricât de mult și-ar dori să fie la fel ca Dumnezeu, el nu este omniscient, omniprezent și omnipotent. Știind toate acestea, noi trebuie să înțelegem că atât timp cât rămânem lângă Dumnezeu și trăim conform Cuvântului lui Dumnezeu, putem rezista atacurilor diavolului și ieși biruitori în lupta cu ispitele.

Atrage atenția asupra expresiei „a fost dus de Duhul în pustie“ (v. 1). Pustia a avut un rol important în istoria poporului Israel. Înainte de a intra în Canaan, timp de 40 de ani Israel a rătăcit prin pustie (nu cea menționată în textul nostru). În timpul pribegiei lor prin pustie, ei au trebuit să-și redefină credința în Dumnezeu, identitatea spirituală și dăruirea lor pentru lucrare.

În pustie, timp de 40 de zile și de nopți, Domnul Isus a stat în post și rugăciune, pregătindu-Se spiritual pentru lucrarea publică care-I stătea înainte.

Subliniază modul în care Matei îl identifică pe diavolul ca fiind ispititorul: *Ispititorul s-a apropiat de El și l-a zis* (v. 3a). Adesea, Satan ia ceva bun (în cazul acesta perioada de post prelungit) și încearcă să-l transforme în ceva rău. Scopul lui este ispitirea noastră; datoria noastră este lupta și biruirea ispitei.

Prima ispită a venit ca un apel la nevoile de bază ale ființei umane. Satan nu a pus sub semnul întrebării natura divină a Domnului Isus. Afirmția „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu“ (v. 3, 6) în limba greacă afirmă că nu există nici un dubiu în această privință. Scopul diavolului nu a fost să nască îndoieli cu privire la natura divină a lui Isus Cristos, ci să-L ispitească în a-Și folosi prerogativele divine într-o manieră firească: *poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini* (v. 3).

Răspunsul Domnului Isus este mai actual ca oricând, într-o societate care trăiește tot mai mult doar pentru satisfacerea nevoilor fizice imediate, uitând de cele mai importante nevoi, cele spirituale: *Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu* (v. 4).

A doua ispită s-a focalizat pe eul ființei umane. Diavolul L-a dus pe Domnul Isus pe streășina Templului, locul probabil de unde preotul îi chema pe oameni la jertfa de dimineață. Sub acest acoperiș se afla curtea Templului plină de oameni. Locul acela era perfect pentru demonstrarea puterii personale. Ispita „aruncă-Te jos“ (v. 6) a fost bine calculată. Dacă Domnul Isus ar fi făcut lucrul acesta, Și-ar fi câștigat imediat o reputație fantastică, făcându-Și astfel popularitate.

În vederea atingerii scopului lui diavolul a încercat chiar să manipuleze Cuvântul lui Dumnezeu, citând din Psalmul 91:11, 12. De multe ori Satan se folosește de Cuvânt pentru a încerca ducerea în ispită și păcat al credincioșilor, încercând să-i înșele cu privire la faptele sau comportamentul lor. E important să nu uităm faptul că niciodată Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi invocat ca o scuză pentru justificarea păcatului.

Atrage atenția participanților la diferența dintre: „Privește ce credință mare am“ și „Privește ce Dumnezeu mare am!“ Uitându-ne la exemplul Domnului Isus, înțelegem cât de important este ca în orice acțiune, Cel care trebuie să iasă în evidență este Dumnezeu și nu propria noastră persoană.

Ultima ispită s-a focalizat pe închinare și ascultare. Satan a încercat să-L convingă pe Domnul Isus să i se închine, oferindu-i putere. Adevărul este că va veni o zi în care Domnul Isus va domni peste întreaga creație dar mai întâi, planul lui Dumnezeu implica moartea ispășitoare pe cruce. Oferta diavolului presupunea o scurtătură care ocolea suferința și crucea și implicit, anularea planului lui Dumnezeu.

La această ultimă ispită, Domnul Isus i-a răspuns printr-o poruncă: *Pleacă Satano* (v. 10). Răspunzându-i de asemenea prin Cuvânt, Domnul Isus Și-a arătat puterea și autoritatea divină.

3. Fii gata de lucrare (Matei 4:12-17)

Atrage atenția asupra chemării fiecărui credincios de a duce mai departe vestea Împărăției lui Dumnezeu.

Întrebă: Cum se poate intra în Împărăția lui Dumnezeu? Domnul Isus ne-a dat răspunsul: prin pocăință. Pocăința este singura cale care ne duce în cer, prin acceptarea jertfei răscumpărătoare a Domnului Isus și trăirea unei vieți în conformitate cu Cuvântul Lui.